

Muzikale-literaire lezing bij de Rijnlandse Boekhandel

LEZING ■ Op zaterdag 5 maart komt NRC-boekenrecensent en Ruslandkenner Michiel Krielaars met zijn vrouw Henriette Schenk naar Oegstgeest.

Om 15.00 verzorgen zij, samen met pianiste Irina Antonova, een muzikale lezing in de zaal van de Volksuniversiteit over het boek "De klank van de heilstaat" musici in de tijd van Stalin.

Het programma waarin Michiel Krielaars (verteller) uitgebreid verteld over de tien hoofdpersonen uit zijn boek. Het verhaal wordt afgewis-

seld met muziek (zang: Henriette Schenk, piano Irina Antonova) van de componisten die in het boek worden behandeld. Muziek van o.a. Prokofiev, Weinberg, Zadaratski en Kozin.

Al vanaf de beginjaren van de Sovjet-Unie veranderde het Russische muziekleven. Componisten moesten nu muziek maken die dienstbaar was aan de nieuwe socialistische staat en die arbeiders en boeren tot grootse prestaties aan zou

zetten. In composities overheersten voortaan eenvoudige melodien, elementen uit de volksmuziek, het geluid van fabrieksmachines en tractoren en vooral de namen Lenin en Stalin.

Uitvoerende musici zoals solerende pianisten en violisten speelden de klassieke werken van Beethoven, Mozart en Tsjaikovski, maar moesten wat betreft de composities van tijdgenoten voorzichtig zijn. Verkeerde vriendschappen, familiebanden of Duits klinkende achternamen konden hen in gevaar brengen.

Een enkeling kreeg de kogel voor zijn werk, anderen werden gearresteerd en belandden soms jarenlang in de Goelag. Maar ook daar werkten ze door. Vsevolod Zaderatski schreef zijn belangrijkste composities in een strafkamp op wc-papier en jazz-zanger Vadim Kozin had het in de kampen in het verre oosten zo naar zijn 'zin', dat hij nooit meer naar Moskou terugkeerde.

Aan de hand van hun levens en die van de pianist Svatoslav Richter, de componisten Sergej Prokofjev, Alexander Mosolov en Moisej Vajnbjerg, de pianiste Maria Joedina, de 'lakei van Stalin' Tichon Chrennikov, de zangeres Klavdia Sjoelzjenko en de prominente Sovjetmusicus Rostropovitsj probeert Michiel Krielaars de muzikale Sovjetwereld tot leven te brengen. Uit alles wat hij op het spoor kwam, blijkt dat de werkelijkheid nog absurder is dan je zou verwachten.

Entree € 7,50. Kaarten: Rijnlandse Boekhandel of info@rijnlandseboekhandel.nl.

Nelleke Noordervliet en Camerata Trajectina reizen door het land, tot slot in De Paulus. | Foto Foppe Schut

Nelleke Noordervliet over de muziekvoorstelling Elk zijn waarom!

■ 'In Nederland is geen traditie in publieke waardering voor en kennis van cultuur'

MUZIEK ■ Zondag om 16.00 uur staat de bekende schijfster Nelleke Noordervliet in De Paulus, met Camerata Trajectina. Tot slot van hun tournee door het land met de concert-novelle 'Elk zijn waarom!' Hoe is deze unieke muziekvoorstelling ontstaan? Exclusief voor deze krant vertelt zij daarover.

Door Lucien Knoedler

Nelleke Noordervliet: "In 2019 kwam Arjen Verhage van Camerata Trajectina bij me met de vraag of ik samen met hen een programma wilde maken met muziek uit de zeventiende eeuw. Ze hadden juist met Hans Goedkoop [van Andere Tijden, red.] een programma over de Opstand gemaakt. In een gesprek besloten we tegenstellingen te nemen: licht/duister, oorlog/vrede. De eeuw was per slot een eeuw van clair-obscur. Al denkend en pratend stelde ik voor als Tesselschade Roemer Visscher het verhaal van mijn leven en mijn vrienden te vertellen. Met de muziek die erbij hoort. Het

is dus een verhaal en een concert, vandaar concert-novelle." Nelleke Noordervliet studeerde Nederlands in Leiden en Utrecht: "Ik heb redelijke kennis van de zeventiende-eeuwse literatuur en geschiedenis. Dus het was niet heel moeilijk om tot een portret te komen van Tesselschade en haar vrienden. Huygens en Vondel nemen een belangrijke plaats in het geheel in als dichters die elk vanuit een heel andere sfeer schreven. Camerata Traiectina koos daarbij de passende muziek en liederen uit." In een van uw columns in Trouw merkt u op dat hier eerder minachting voor cultuur heerst dan elders. "Cultuur heeft in Nederland nooit een vooraanstaande

plaats ingenomen. Landen om ons heen hebben altijd een belangrijke traditie gehad en hebben die met trots doorgegeven. Vakmanschap en ambachtelijkheid worden zeker wel gewaardeerd, maar meestal eerst als het buitenland ons ergens om bewondert. Schilderkunst staat in Nederland hoog aangeschreven, van Rembrandt tot Van Gogh. Vergeleken met andere landen hebben we een goede culturele infrastructuur en in principe ook een goed systeem van subsidies, maar omdat er geen traditie is in publieke waardering voor en kennis van cultuur worden kunstenaars al snel gezien als profiteurs." Na afloop signeert Nelleke Noordervliet haar boeken waaronder de meeslepde roman 'Wij kunnen dit', vorige maand verschenen. Als er nog kaarten zijn: muziekkamer-oegstgeest.org, een beperkt aantal bij de Rijnlandse Boekhandel.

Eerste seizoenszege voor ASC een feit

VOETBAL ■ Het weer was afgelopen zondag allesbehalve best te noemen, maar voor ASC brak figuurlijk de zon door. Op sportpark Overveer versloeg de formatie van Jesper Neuteboom tegenstander Schoten met 1-0.

Dankzij dit positieve resultaat leent zich er niet voor. Daar willen partijen zich graag onderscheiden of afzetten van andere partijen. Zeker wanneer die in het andere kamp zitten; coalitie of oppositie. Het socratisch gesprek leent zich daarentegen wel uitstekend voor de eerder door mij bepleite burgeraad of -commissies van bewoners die door loting zijn gekozen. Lees bijvoorbeeld op decorrespondent.nl het artikel 'Niet alleen verkiezingen, maar ook loting: zo vernieuwen 76.000 Belgen de democratie' van David van Reybrouck.

sen op handhaving in de tweede klasse wat meer in eigen hand komen te liggen. De zege was in alle opzichten verdiend. ASC had aanvullend nadrukkelijk een overwicht en stond bovendien goed te verdedigen. Het betere spel kreeg beloning door een goede goal van Lars Valckx. De marginale voorsprong moest in de slotfase nog met hand en tand worden verdedigd, want in de slotfase kreeg de tegenstander nog een vrije trap in kansrijke scoringspositie. De gelijkmaker bleef uit, dus werd na het slotsignaal de zege uitbundig gevierd. (Wvan-

BESPIEGELINGEN

Socratische raadsvergadering

Kansloos. Hoe goed het principe van een socratisch gesprek ook is, de raadsvergadering leent zich er niet voor. Daar willen partijen zich graag onderscheiden of afzetten van andere partijen. Zeker wanneer die in het andere kamp zitten; coalitie of oppositie. Het socratisch gesprek leent zich daarentegen wel uitstekend voor de eerder door mij bepleite burgeraad of -commissies van bewoners die door loting zijn gekozen. Lees bijvoorbeeld op decorrespondent.nl het artikel 'Niet alleen verkiezingen, maar ook loting: zo vernieuwen 76.000 Belgen de democratie' van David van Reybrouck.

Wat houdt zo'n socratisch gesprek precies in? "Een socratisch gesprek is een gemeenschappelijk denkgesprek waarin we onderzoeken wat we denken en waarom. Deelnemers leren goed te luisteren en eerst te vragen naar feiten in plaats van beweringen. Het socratisch

gesprek is erop gericht de praktijk van samen werken en leven te verbeteren. Het is geen discussie waarin wij onze mening verdedigen, maar een gezamenlijk onderzoek waarin we met elkaar op zoek zijn naar 'wat het geval is' en onze woorden en ideeën scherpen aan die van anderen. Daardoor schepden we tevens de mogelijkheid om een gemeenschappelijke visie te creëren". Bron is hetsocratischgesprek.nl.

In Oegstgeest en veel andere kleinere gemeenten, lees bijvoorbeeld het artikel "Wat heeft IJsselstein nog te zeggen over IJsselstein?" in de NRC van afgelopen weekend, speelt de vraag over regionale samenwerkingen en wel of niet fuseren met een of meerdere andere gemeenten. De bewoners willen bijna allemaal dat de gemeente zelfstandig blijft. Fusie is ook niet per se de oplossing voor problemen als financiën, niet goed functionerend ambtenarenapparaat en

een slecht functionerend en dus op te heffen Servicepunt071. Maar wat dan wel? *The best of both worlds* bestaat hier niet. Dus de gemeente en haar inwoners moeten dan ook een offer willen brengen voor die zelfstandigheid.

Meer middelen bij een beter bestuur. Dus de bereidheid om meer belasting te betalen en het invoeren van burgerraden door loting zouden een mogelijkheid zijn. Hiermee wordt de kloof tussen burger en politiek c.q. bestuur ook geslecht. De vraag is of de Raad en het College van B&W het lef heeft om die stap te zetten. Ik betwijfel dat ten zeerste. Hogere belastingen vinden inwoners nooit leuk en rond verkiezingen durft geen enkele partij zoiets te bepleiten. En het instellen van burgerraden wordt ook een lastige, want daarmee zouden raadsleden en wethouders mogelijk het idee hebben dat zij toegeven dat de huidige

structuur onvoldoende goed functioneert. Wie heeft de ballen om de "impasse" te doorbreken. Vaak zijn dat nieuwe partijen. Maar bij gelijkblijvende structuren overleven zeer weinig van die nieuwe partijen. De

eerste Oegstgeester partij die de burgerraad durft te introduceren maakt mijns inziens een goede kans om te grootste te worden en geschiedenis te schrijven.

Arjen Pels Rijcken

